

[Aksel Larsen.]

Og endelig er der et andet Forhold at anføre, og det er Spørgsmaalet om, hvordan det skal gaa med dem, der skal have ordinær Hjælp eller Hjælp fra Fortsættelseskasserne. De er ikke sikrede gennem denne Lov; dem har man ikke tænkt paa her i Lovgivningen, og her ligger der et Problem. Jeg raader ikke over Regnskaberne for de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser, men jeg har da haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med enkelte af disse Regnskaber; der er ogsaa kommet en lille Smule frem i Aviserne om, hvordan Stillingen er økonomisk set indenfor Kasserne, og af disse sparsomme Oplysninger fremgaar det, at en meget stor Part af de statsanerkendte Arbejdsløsheds-kasser er nedsunket i en forfærdelig Gæld, at Bunden er skrabet, alle Reserver opbrugt og snart ogsaa alle Laanemuligheder, og Gang paa Gang ser man, at der i Cirkulæreform eller paa anden Maade trues med, at man kommer eventuelt til at skride til Paaligning af Ekstrakontingent.

Socialministeren, som ligger inde med Materialet, er jo den, der bedst er i Stand til at give Oplysning om dette Forhold og eventuelt korrigerer mig, hvis jeg her skulde sige noget galt; jeg anmoder ham derfor om at gøre begge Dele, ikke bare korrigerer mig, hvis jeg skulde sige noget galt, men give mig Oplysninger paa det Punkt, hvor jeg eventuelt maatte mangle dem.

I Foraaret blev det meddelt, at Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse havde laant 7 Mill. Kr. hos Staten; siden den Tid har Kassens Udgifter stadig overskredet Indtægterne. Hvorledes forholder det sig saa med dens Laan? Hvorfra skaffes Pengene til Understøttelserne? Der er kommet Oplysninger frem fra Metalarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse; den havde i Sommer laant i alt 4 Mill. Kr., og derudover havde den laant 1 Mill. Kr. til Fortsættelseskassen; og denne Million var laant i Forbundets Strejkekasse. Og der foreligger Oplysninger af lignende Art fra en Række andre Arbejdsløsheds-kasser. Man maa da spørge: er ikke Laanemulighederne snart udtømt? er ikke Forbundskasserne snart tomme — hvilket kan faa alvorlige Følger under en faglig Konflikt —, og staar vi ikke overfor den Situation, at man i mange Kasser vil forlange af Medlemmerne, at enten skal Dageantallet eller Understøttelsessatserne sættes ned, eller Kontingentet sættes i Vejret? Kontingenterne er saa min Sandten høje nok, og

alligevel staar vi sandsynligvis overfor en saadan Eventualitet.

Der synes ikke at være tænkt paa dem i denne Kriselovgivning, og dette motiverer og understreger yderligere de Lovforslag, jeg paa mit Partis Vegne har forelagt her i Tinget om Fordobling af Tilskuddet til Arbejdsløsheds-kasserne, om Forhøjelse af Understøttelsen, saa der i hvert Fald bliver visse Minimal-satser for Arbejdsløshedsunderstøttelse, og om Ydelse af Beklædningshjælp og Huslejhjælp til de arbejdsløse. Der kan ikke væve Tvivl om disse Forslags Rimelighed, og de er ikke Udtryk for, at vort Parti mener, det vil være Idealet, hvis vi bare kan faa den størst mulige Understøttelse til de arbejdsløse, men de er Udtryk for den Opfattelse, at naar man ikke vil give arbejdsvillige Folk noget at bestille, saa maa man betale dem en vis rimelig Erstatning derfor.

Vi kommer til Spørgsmaalet om de ikke-forsikrede arbejdsløse, de uorganiserede. De blev i Maj Maaned udelukket fra enhver Form for regelmæssig Hjælp, henvist til Hjælpekasserne eller til Landevejene, og det samme skal være Tilfældet i Vinter, blot med den Forskel, at Hjælpekasserne er erstattet med det sociale Udvalg i Kommunerne, og at ingen i Øjeblikket er klar over, hvorledes dette vil fungere i Forhold til de arbejdsløse.

Jeg vil gerne have Svar paa, hvad man forestiller sig, de uorganiserede skal leve af i Vinter. Hvad de har levet af i Sommer, det kan maaske endda nogenlunde besvares, idet den Omstændighed, at en stor Del af dem forsvandt fra Kontrolstederne i Maj Maaned, siger klart og tydeligt, at de har søgt ud paa Landet. Maaske er der enkelte, der har fundet Arbejde derude hos nogle af de Arbejdsgivere, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener mangler Arbejds-kraft, men hvilke Følger har det da vel haft paa Landarbejdernes Lønninger? Jeg tror nok, vi kan se saadan paa det, at største Parten af dem ikke har fundet Arbejde, men at de paa en eller anden Maade har fægtet sig frem; har søgt at hutle sig igennem og har kunnet gøre det, fordi vi har haft en ordentlig Sommer. Det er dog ikke Kriseforliget, der er Skyld i, at Sommeren har været saa god. De har altsaa hutlet sig igennem; Spørgsmaalet om Logi har ikke staaet saa brændende for dem, og derfor er det maaske gaaet, selv om det ikke er gaaet godt.

Men hvordan skal det nu gaa i Vinter, naar denne Kategori af de arbejdsløse bliver henvist til de sociale Udvalg i deres Op-